

РЕШЕНИЕ

№ 3666

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Марияна Къскатийска и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **4181** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 10.02.2011 г. по НАХД № 11711/2010 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 116 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № 113759/07.10.2010 г., издадено от заместник началник на отдел „Пътна полиция” при С.. С НП на А. К. К. са наложени административни наказания глоба в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец, на основание чл. 182, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДП).

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от наказаното лице, с която се иска неговата отмяна като незаконосъобразно и постановено при съществено нарушение на процесуалните правила.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище относно нейната допустимост и основателност.

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд С. град, Седми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна

страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Седми касационен състав на Административен съд С. – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано. При изяснена фактическа обстановка районният съд от правна страна е изложил мотиви, които настоящият състав споделя.

Във връзка с изложените от касатора възражения за нарушение на чл. 34 ЗАНН, следва да се има предвид, че извършителят на нарушението е открит на 09.09.2009 г. – датата на която е предоставена информация, във връзка с разпоредбата на чл. 188 от ЗДвП, а именно при липса на безспорни доказателства за авторството на нарушението, актосъставителят, респективно административно-наказващият орган, преди да ангажира отговорността на собственика, следва да изясни обстоятелството по чл. 188 от ЗДвП - предоставял ли е собственика ползването на МПС на друго лице. В случая извършителят на нарушението е установен на 09.09.2009 г. – датата, на която собственика на МПС е декларирал обстоятелствата по чл. 188 от ЗДвП. С оглед изложеното настоящият съдебен състав намира, че АУАН е съставен в законоустановения едногодишен срок от извършване на нарушението по чл. 34 от ЗАНН, който е приложим в настоящия случай. Не кореспондира със събраните по делото доказателства твърдението на касатора, че използваното техническо средство за установяване на скоростта не е минало на проверка. Обратното се установява от приетите пред въззивния съд писмени доказателства (л.15 от делото).

Независимо от това, решението следва да бъде частично отменено предвид настъпилата междувременно законодателна промяна. Тежестта на наказанието се определя съобразно реда им, установен в чл.13 ЗАНН; предвид посочената разпоредба, лишаването от право на управление съставлява наказание, по-тежко от глобата, независимо от нейния размер. В случая към датата на извършване на нарушението, на основание чл.182, ал.1, т.4 ЗДП в приложимата предходна редакция, същото нарушение е подлежало на наказване с глоба в размер на 150 лв. и лишаване от правоуправление за срок от един месец - кумулативно. С изменението на посочената разпоредба от ДВ бр.10/01.02.2011г., предвидената отговорност за водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място от 31 до 40 км/ч, е глоба в размер на 200 лв. Редакцията в ДВ 10/2011г. не предвижда кумулативно налагане наред с наказанието глоба и на наказание „лишаване от право да управлява МПС”. Тъй като по този начин с изменението отпада едно от двете предвидени наказания, при това по-тежкото, следва да се приеме, че сега действащата редакция представлява по-благоприятен закон по

смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН. Ето защо, НП следва да бъде отменено в частта му, с която е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС”. Наред с това, с оглед принципа за недопускане влошаване положението на жалбоподателя, наложената му глоба не следва да бъде увеличавана до размера съгласно действащата разпоредба на чл. 182, ал.1, т.4 ЗДП.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 10.02.2011 г. по НАХД № 11711/2010 г. на Софийски районен съд, НО, 116 състав, **В ЧАСТТА МУ**, с която е потвърдено наказателно постановление № 113759/07.10.2010 г., издадено от заместник началник на отдел „Пътна полиция” при С., **В ЧАСТТА МУ**, с която А. К. К., е лишена от право да управлява МПС за срок от един месец, на основание чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата, изм. ДВ бр.10/2011г., **И ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА: ОТМЕНЯ** наказателното постановление в тази му част.

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 10.02.2011 г. по НАХД № 11711/2010 г. на С районен съд, НО, 116 състав, в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.